

ще ме кори за дѣто се връщамъ. Още по-вече се увѣрявамъ че тѣ не ми подозиратъ цѣлѣта, а и опитванието на «нѣкой», за да се възползуватъ отъ случая и да ме компромитиратъ. «Протестътъ», по думитѣ на самия Д. Поповъ, направилъ фиаско. Бобчевъ го игнориралъ и го дали на Килифарски за да събира подписи и др. т. п.

Кап. Тодоровъ ми разказа че, при свижданието си съ Цанкова, Императорътъ излѣзалъ въ Антишамбрътъ и повикалъ Цанкова чакъ въ кабинета си, казалъ му: зная че българитѣ ме обичатъ; Цанковъ, че ако работитѣ въ България се застоятъ дълго време, опасно е да пострада престижътъ на Русия; Императорътъ, че работитѣ скоро ще се справятъ и че Кобургъ ще напусне България; а за кандидатътъ на б. престолъ: не Батембергъ, нето Кобургъ, Мингрелски, нето Карагеоргиевичъ или другъ подобенъ ще бѣде припознатий князь на България, кой е опрѣдѣлението — не казалъ или не знаилъ да каже, но че е желателно да бѣдѣлъ славянинъ. Говорили 20 мин. Михаилъ Михайловичъ (29 г. добра репутация) ще се жени за Игнатиевата щерка, но ще престане да бѣде императорски князь; по видимому, той ще е най добриятъ за насъ кандидатъ. Дай Боже! за него струва да почине единъ българинъ.

4—II.—12 ч. в.

Отъ горѣ нѣма и днесъ никаква утѣшителна вѣсть, а пъкъ отъ Ц-дъ пристигна една поразителна. Вълковичъ заявилъ на Гребенарова, че всѣкой емигрантъ трѣбва да направи отдѣлно прошение до правителството, и слѣдъ като получи одобрителенъ отговоръ, тогазъ само можалъ той, Вълковичъ, да му даде паспортъ. При това казалъ, че се получили известия, какъ Цанковъ подиръ свижданието си съ Императора, приелъ срѣдства и слѣзалъ въ Букурещъ за да устрои бунтъ, подобенъ на оня отъ 19-й Февр. 86 г. При това Стамбуловъ болѣдува, Муткуровъ се рѣшавалъ да подаде оставка, Кобургъ очевидно наддѣлява, а съ това, затварятъ се за емигрантитѣ вратата на България . . . ! Благоприятно време се харчи на праздно, глупаво и немилостиво въ П-гъ, а азъ освѣнъ всичкото оставамъ безъ копѣйка.